

urigtig Angivelse med Hensyn til Varens Frembringelses- eller Tilvirkningssted eller dens Art, Stof eller Tilvirkningsmaade. Af disse Betegnelser antages de, der have Hensyn til Frembringelses- eller Tilvirkningsstedet, at være af den største Betydning, og for disses Bedkommende, ventes Loven derfor i Særdeleshed at ville saa Anvendelse. Kravet paa Beskyttelse gør sig her med saa meget større Styrke gældende, som det ikke alene er Hensynet til den indenlandts Omsætning og Produktion, der her kommer frem, men ogsaa Hensynet til, at der Landene imellem bør være Betyggelse imod falsk Udnyttelse af den Anseelse, som et Land har erhvervet for visse af sine Produkter. I saa Henseende kan anføres, at den herværende britiske Gesandt i en i afgivte Aar fremkommen Note efter sin Regerings Ordre henlede den danske Regerings Opmærksomhed paa, at der til Salg heri Landet skulde være indført Knive, som vare mærkede med Byen Sheffields Navn, skønt de vare forfærdigede udenfor England; under Forudsaetning af, at den bestaaende danske Lovgivning ikke hjemlede Midler til at stride ind imod Salget af saadanne Varer, udtalte den engelske Regering Haab om, at der heri Landet ad legislativ Betmaatte blive truffet Forstaltning til at forhindre Fremgangsmaader af den ommeldte Art, idet den nævnte Regering henvisste til, at der ved den engelske Merchandise Marks Act af 23de August 1887 var skabt Beskyttelse imod Anbringelsen paa Varer af falske Betegnelser angaaende deres Natur og Oprindelse, en Lov, som havde virket til fuldkommen Tilfredshed, og som ogsaa fra dansk Side gentagne Gange var bleven paakaldt til Bærn for vore Interesser i England. En lignende Lov som den engelske Merchandise Marks Act er emaneret i Schweiz i 1890. Hertil sigtende Bestemmelser indeholdes ogsaa i den i Paris i 1883 afsluttede Konvention om Danneisen af en Union til Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret, og disse Bestemmelser, der paa de af Unionen senere afholdte Møder have været Genstand for den største Opmærksomhed, søges stadig fastnede og udvidede. Danmark, der for sit Bedkommende er væsentlig interesseret i at se sine Eksportbetegnelser respekterede i Udlandet, bør derfor ikke holde sig tilbage fra at yde en tilsvarende Beskyttelse for udenlandts Varebetegnelser.

I Lovforslagets § 2 har man taget det Forbehold, at naar Varebetegnelsen indeholder et Stednavn, der efter den gængse Opfattelse er gaaet over til at angive Varens Art og Tilvirkningsmaade eller lign., ikke Stedet for dens Frembringelse eller Tilvirkning, gælder Forbudet mod Betegnelsens Anvendelse ikke. Som Eksempler paa saadanne Betegnelser kan

nævnes: Bayerff Ol, Ruslæder, svenske Håndsker o. lign. I og for sig maa et saadant Forbehold anses som selvfolgelig, thi naar Stedbetegnelsen virkelig har tabt sin Betydning som saadan, villedes Publikum ikke ved dens Brug, men det er dog anset riigtigt, som det er sket i den nyudvante schweiziske Lov og i et af den internationale Union udarbejdet Forslag, udtryffeligt at nævne det.

Falske Angivelser med Hensyn til Varens Art, Sammensætning og Tilvirkningsmaade ville naturligvis særdeles ofte falde ind under Straffelovens Bestemmelser og i saa Fald rammes af de der foreskrevne strengere Straffe, jfr. Forslagets § 4, 2det Stykke, men, efter hvad der ovenfor er bemærket, vil Straffeloven ikke kunne komme til Anvendelse i alle de Tilfælde, hvor Kravet paa Tilliden i Omsætningen gør det ønskeligt, at der kan strides ind.

De foreslaaede Straffebestemmelser bør gælde ikke alene for de Betegnelser, der indeholde en udtryffelig Angivelse med Hensyn til Varens Oprindelse eller Art m. m., men ogsaa for de Betegnelser, der indirekte indeholde en vildledende Angivelse. Et saadant Forhold kan navnlig finde Sted ved Benyttelsen af visse almindelig antagne Kvalitetmærker; men ogsaa med Hensyn til Varens Oprindelsessted kan en saadan indirekte Angivelse finde Sted f. Eks. ved Brugen af et fremmed Sprog i Forbindelse med et fingeret Stednavn.

Samtidigt med, at der sættes Straffebestemmelser for Brugen af urigtige Varebetegnelser i egentlig Forstand, nemlig Betegnelser, der indeholde en Beskrivelse af Varen, har man anset det rigtigt at sætte det offentlige i Stand til at ramme nogle hermed beslagtede Misbrug, hvor der ikke finder en Beskrivelse af selve Varen Sted, men hvor der anvendes Betegnelser, der ere stikede til at give Varen et Fortrin, som ikke tilkommer den. Man har nemlig foreslaaet Fastsættelsen af Straf for den, der paa Varer eller deres Indpakning anbringer en Betegnelse, der urigtigt angiver, at der er tildeelt den paagældende Belømminger ved Udstillinger eller Befalinger eller Attester fra Myndigheder, eller at Varen er Genstand for Patentbeskyttelse, saavel som for den, der paa Skilte, i Bekendtgørelser, Regninger eller andre Forretningsdokumenter anvender saadan Betegnelse. Disse Misbrug, som efter den bestaaende Lovgivning aldeles ikke kunne straffes, og som finde Sted i betydeligt Omfang, ere vel ikke af den Betydning som den urigtige Brug af de ovenfor nævnte egentlige Varebetegnelser, og der er derfor ogsaa for deres Bedkommende foreslaaet en ringere Straf, men der er dog formentlig tilstrækkelig Grund til at søge dem hæmmende som uhelderlige og nedbrydende Kon-